

CỨU SỐNG NHỜ NIỀM TIN NƠI THIÊN CHÚA

Lúc 4 giờ chiều ngày thứ ba 16-4-1985, cách xa 3 cây số bên trong hầm mỏ Grand Mesa, nằm ở phía Tây bang Colorado (Hoa Kỳ) một tiếng động rất lớn vang lên: một phần của hầm mỏ bị sập! 8 người thợ may mắn thoát kịp. Nhưng thợ trưởng nhóm - ông Curt Sanders - bị mắc kẹt trong chiếc máy đào đá mỏ.

12 tiếng đồng hồ sau khi xảy ra tai nạn, ông Curt vẫn còn bị kẹt cứng trong chiếc máy đào. Nước bắt đầu dâng cao, tràn vào máy xe và chạm đến đùi. Ông Curt thầm thì cầu nguyện với Chúa:

- Xin Chúa cho người ta mau cứu con thoát ra khỏi chỗ này!

Trong khi đó, tiếng động của những chiếc máy cấp cứu nghe thật xa vời khiến ông Curt gần như rơi vào tình trạng tuyệt vọng. Ông hoàn toàn bị chôn vùi trong tấm tối và trong im lặng hãi hùng. Chưa hết, ông còn bị thương nơi đầu và máu chảy ra đầy nơi mặt. Ông nghĩ đến vợ hiền và 6 đứa con, 4 gái 2 trai. Khi nước lên cao trong chiếc máy đào và có nguy cơ bị chết đuối trong xe, ông Curt khẩn khoản kêu xin Chúa:

- Lạy Chúa, xin Chúa gửi đến cho con bất cứ tai họa nào, ngoại trừ tai họa bị chết chìm!

Thời gian chờ đợi trong lạnh lẽo, tối tăm, gần như dài bất tận. Trong một giây phút tuyệt vọng, ông Curt suy nghĩ cách thức kết liễu nhanh chóng cuộc đời thay vì phải chờ đợi cuộc cấp cứu trong hãi hùng. Ông nghĩ đến việc thắt cổ tự tử với chiếc dây thắt lưng. Nhưng trong khi lần mò tìm phương cách thắt cổ, tay ông đụng phải cánh cửa xe khiến ông bị đau nhói. Cái đau làm ông thức tỉnh tinh thần. Ông hốt hoảng tự nhủ:

- Mình đang làm cái trò gì thế này? Cần phải can đảm chiến đấu đến cùng chứ!

Trong khi đó toán thợ mỏ cứu cấp vẫn liên tục làm việc khẩn trương. Họ kiên trì đào bới, bất kể mọi hiểm nguy và rất nhiều cản trở. Đôi lúc, vừa đào xong 2 thước, đất lại sụp xuống, khiến công việc cấp cứu gần như dậm chân tại chỗ. Thế nhưng, ý tưởng phải cứu sống - bằng mọi giá - đồng bạn, đồng nghiệp khiến không ai nản lòng, lùi bước trước khó khăn nguy hiểm.

Vào một lúc, cảm thấy cái chết gần kề, ông Curt nghĩ đến vợ hiền và 6 đứa con. Ông lặng lẽ cầu nguyện. Ông giao phó cho Chúa những người thân yêu:

- Lạy Chúa, xin Chúa thương xót, đừng bỏ rơi vợ con con.

Hơn 37 tiếng đồng hồ dằng dẳng trôi qua, về phía nạn nhân cũng như toàn ban cấp cứu. Sau cùng, nhân viên cấp cứu đào xong đường hầm đưa tới nơi ông Curt đang bị chôn vùi. Ông vui mừng nói với người bạn:

- Kéo nhanh tôi ra khỏi chốn này!

Khi kéo được ông Curt ra khỏi chiếc xe đào mỏ, hai người bạn cảm động ôm chặt lấy ông Curt. Lúc ấy là 5 giờ 30 phút sáng ngày 18-4-1985. Sau đó, họ đưa ngay ông tới nhà thương, nơi có vợ ông đang đón chờ ông.

Ông Curt Sanders không bao giờ quên cảm tạ THIÊN CHÚA, cũng không bao giờ quên ơn những bạn thợ mỏ kiên trì cứu sống ông. 3 tuần sau khi xảy ra tai nạn, ông lành mạnh hẳn và trở lại hầm mỏ làm việc. Buổi sáng hôm ấy, trước khi ngồi vào tay lái chiếc máy đào đá mỏ, ông Curt lặng lẽ cầu nguyện, xin ơn Chúa trợ giúp và gìn giữ.

... "Lạy Chúa, phần con xin dâng Ngài lời nguyện, lạy Chúa Trời, đây giờ phút thi ân. Xin đáp lại, vì ơn cả nghĩa dày, vì Chúa vẫn trung thành ban ơn cứu độ. Xin Ngài kéo con lên cho khỏi lún xuống chỗ sinh lầy, cho con thoát tay thù, thoát dòng nước thử. Xin đừng để sóng cồn cuốn con đi, đừng để cho vực thử nuốt con vào, và miệng hố sâu ngậm lại, chôn sống. Lạy Chúa, xin lấy lòng nhân hậu mà đáp lại lời con; xin mở lượng hải hà mà đoái thương nhìn đến. Xin đừng lánh mặt tôi tới Chúa đây, này con gặp nguy khốn, xin mau trả lời. Mong Chúa tiến lại gần và thương cứu mạng, ban ơn giải thoát"
(Thánh Vịnh 69, 14-19).

("Sélection du Reader's Digest", Avril/1986, trang 53-57)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt